

BUTLLETÍ DE L'AGRUPIACIÓ EXCURSIONISTA DE GRANOLLERS

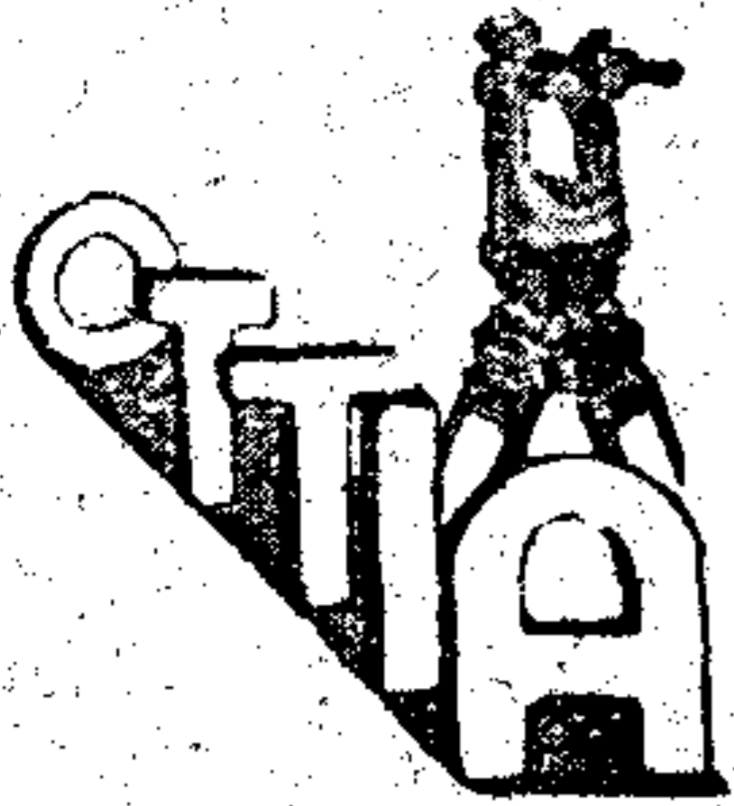
SUMARI

Defensa del paisatge (Editorial). — Probables indrets on desembocava el Llobregat en les darreries de les èpoques Sarmatiana i Pontiana, per JACINT ELIES. — Elogi del Vallès, per F. BLASI VALLESPINOSA. — Excavacions a Vilanova de La Roca, per SALVADOR LLOBET. — Bibliografia. — Excursió d'Hivern al Puig d'Alp, per PERE LLACH I FONT. — Notes meteorològiques locals. — Notes. — Programa pels mesos de Gener i Febrer.

Delegació del Camping Club
de Catalunya

GENER - FEBRER
MCMXXXV

Oficina Tècnica

Treballs i Informacions Agrícoles

OPERACIONS AGRÍCOLES Plantacions de fruiterers
Planters d'Amellers

TOPOGRAFIA Aixecament de plànols : Nivellacions
Regadius, etcètera, etc.

TREBALLS PERICIALS Valoració de finques, col·lites, delimitacions, etc.

INTERVENCIÓ Tècnica en la compra-venda
de finques rústegues

ADMINISTRACIÓ Tècnica i econòmica de finques
rústegues i en indústries rurals

Hores d'oficina: Tots els dies, de 10 a 1 • Els dijous, de 8 a 1

Anselm Clavé, 40 ◆ GRANOLLERS ◆ Telèfon 71

L'Herboristeria

Josep Moret

(Articles d'Higiene i Ortopèdia)

desitja als seus clients

un pròsper i feliç

Any Nou

Granollers

Alfons IV, 88

Per a excursionistes
un postre excel·lent:

Catalans

Producte de gran nodriment
Especial per a excursions

**::: Quan aneu a Granollers no us
oblideu dels típics "Catalans" :::**

Elaboració: M. PAGES

Carrer Pi i Margall, 10 i 12 : Granollers

Clavors seleccionades

Telefon 10

per a Horticultura i Floricultura

Josep M.ª Pons

Parets del Vallès

Els Diumenges, a Sabadell

Els Dimarts, a Mollet

Els Dijous, a Granollers
(Davant la Caixa d'Estalvis)

A PARETS-LLIÇÀ
(Carretera de Ribes, km. 23'800)

Tots els dies de l'any

Agrupació Excursionista de Granollers

Seccions:

A t l e t i s m e

E s t u d i

E s p o r t s d e N e u

F e m e n i n a

I n f a n t s

**L l o g u e r
d'Esquí**

amb considerables rebaixes als socis de
l'Agrupació i Secció d'Esports de Neu.

Encarreguen

les tapes especials que hem editat per a
relligar el 1.º volum del Butlletí. Preu 3 ptes.

El llapis **TERMOSAN**

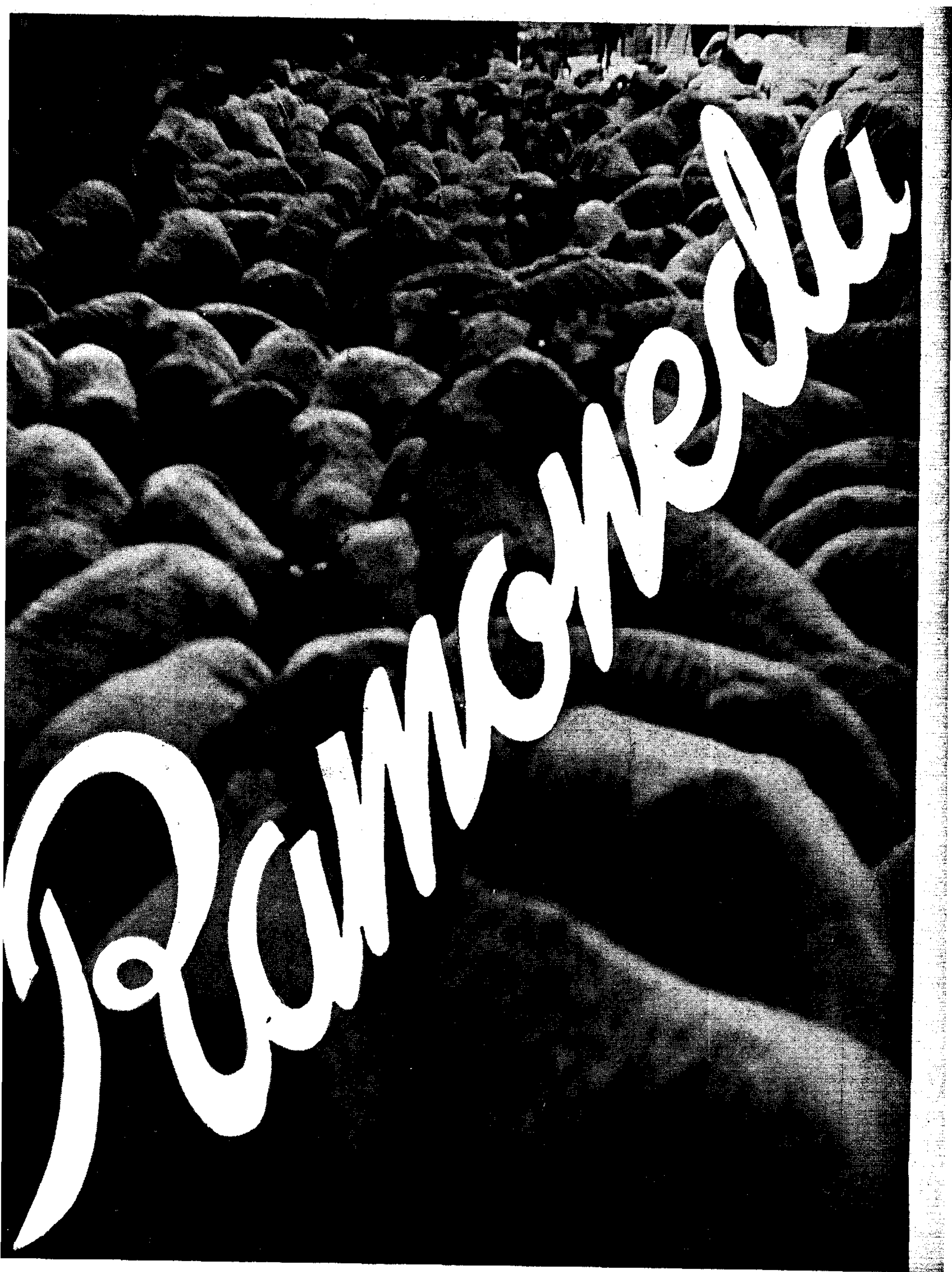
Indispensable per tots els esports. Res tan eficaç per combatre el dolor i congestions, ni tan senzill d'aplicar, perquè sempre està a punt. Basta fregar lleugerament la part dolorida, cobrint-la amb un mocador o bé amb una bena i va desapareixent el dolor produït per possibles accidents. El llapis **TERMOSAN** no ocupa lloc. No embruta. No irrita gens. No fa mala olor. S'aplica tal com es presenta.

Demani fullet al Dipòsit general: **RAMON SALA**

BARCELONA

Carrer de Paris, 174

BUTLLETÍ

GENER-FEBRER : MCMXXXV

Carrer Prim, 73, 1.er

DEFENSA DEL PAISATGE

Arran de les vies de comunicació concorregudes, hom veu sovint pancartes anunciadores que recorden insistentment les excel·lències suposades de diversos productes o establiments industrials. Els edificis de vora el ferrocarril o les carreteres, utilitzen també les superfícies llises de les parets exteriors per treure'n el profit econòmic que l'anunci comercial el reporta i tothom, sense respecte al paisatge ni a l'estètica del voltant, procura els seus fins utilitaris.

Es molt natural que així sigui mentre no hi hagi una legislació que reguli aquest aspecte de la publicitat, que porta camí d'ésser abusiu. No defensem pas una idolatria del paisatge, però pot respectar-se un xic i unificar l'interès de la propaganda, amb un plaer estètic del viatger. Fa poc temps que a França dictaren disposicions limitant el dret d'anunci prop de les seves rutes per tallar l'abús que es feia i sortir en defensa del turisme sobretot.

Al nostre país, dotats de bells panorames que sovint hom pot admirar des de les carreteres, estem obligats a defensar el paisatge contra les intrusions publicitàries que no tenen altre fi que el purament comercial. Ja és més difícil la defensa contra l'explotació turística de les muntanyes, la qual cosa als excursionistes ens ateny directament. Si bé per nosaltres són una nosa quasi sempre les organitzacions comercials muntanyenques de turisme, ens cal admetre la seva eficàcia per l'economia general del país i per a facilitar l'accés als llocs difícils a persones poc dotades físicament.

Es cert que àdhuc els resistents es vicien i s'allunyen més encara dels exercicis musculars; és clar que ens fan malbé el paisatge verge i feréstec que amem nosaltres i ens allunyen de la solitud muntanyenca preferida; però en aquest aspecte és precis sacrificar-nos a l'interès general i acceptar resignats aquest tribut que ens imposa la moderna civilització, en altres casos, per nosaltres també, ben afavoridora.

PROVABLES INDRETS

ON DESEMBOCAVA EL LLOBREGAT A LES DARRE- RIES DE LES ÈPOQUES SARMATIANA I PONTIANA

I

Ja sabem que durant l'època *Sarmatiana* el Llobregat, a conseqüència d'unes estrebades del S. S. O., anava girant el seu curs des del S. O. al S. E., en sentit contrari al de les agulles d'un rellotge.

També sabem que a les acaballes de la mateixa època es dirigia d'Olesa a Cerdanyola, com ho testimonien els continuats pedregars que des del Castell de Cerdanyola es troben l'un darrera l'altre en la major part de les carenes de la serralada central del Vallès fins a la desembocadura del torrent de Sant Salvador, part d'avall de La Puda, on abans hi tenia el seu embrancament amb el curs actual.

Igualment ho demostren els còdols calissos plens de *nummulites* que es troben barrejats amb aquests pedregars, els quals són provinents dels terrenys *nummulítics* del Moianès, Bergadà i Solsonès. Els tals còdols, arrencats de l'alta muntanya, no podien ésser transportats al Vallès només que pel Llobregat i el seu tributari el Cardoner, que són les dues úniques vies fluviàtils per les quals aquelles comarques del nord es comuniquen amb el Vallès a través de la serralada paleoçòica.

Però ara escau preguntar: és que el Llobregat desembocava a Cerdanyola, fins on arriben els seus carreteigs i no passava d'aquí? La poca amplària del seu delta als encontorns de Cerdanyola, si és que en realitat aquella reduïda àrea de terrenys ocupada pels carreteigs representa un delta, no permet creure-ho així. Es de pensar, doncs, que el curs del Llobregat no acabava a Cerdanyola, sinó que anava a desembocar molt més enllà de les platges actuals de la Mediterrània.

Tingui's en compte que aleshores els terrenys de Montcada i de prop de Cerdanyola, constituïts per les piçarres, no s'havien esfondrat encara, com ho varen fer més tard, en començar el període *pliocènic*, i, per tant, les terres con-

tinents s'estenien fins molt més a llevant de les platges actuals del Masnou i de Badalona. Perque el Llobregat pogués desembocar a mar era, doncs, precís que passés per dalt de les serralades del Tibidabo i costera, escorrent-se per alguns dels collets actuals. Naturalment que mentre en el trajecte de les dites serralades de Montcada i costera fins al mar no es trobi rastre dels carreteigs deixats pel riu, no es podrà afirmar d'una manera categòrica on tenia la desembocadura el Llobregat.

Per altra banda, com que des de principis del *pliocènic* les terres continentals, que abans continuaven al descobert mar enllà, varen esfondrar-se profundament, i des d'aleshores, aquestes terres esfondrades s'han cobert de grans gruixos de dipòsits terrosos i granítics aportats per les rieres i torrents de la costa i pel Besòs, no és fàcil que els dragatges puguin extreure del fons cap mostra dels carreteigs deixats pel Llobregat en el seu antic i desaparegut estuari. La situació d'aquest dintre de la Mediterrània, molt a llevant de les platges actuals del Masnou i Badalona, continua essent una *incògnita*; és, doncs, purament conjectural.

II

En acabar l'època *Sarmatiana* i començar la *Pontiana*, a conseqüència d'uns abaixaments dels terrenys de Martorell fins a la mar, el Llobregat des d'Olesa va decantar el seu curs vers el S. S. E., i deixant de passar pel Vallès va anar a passar per dalt dels que ara són turons del Verdulaga i de l'ermita de Sant Vicents de Castellbisbal, com ho demostren les grans gruixes de carreteigs del mateix riu, que cobreixen els dipòsits vermells *aquitaniens* d'aquests turons.

Des del turó de la Gatzarella, prop de can Casas del Riu, per avall, desapareixen els carreteigs dipositats durant l'època *Pontiana*, degut als esfondraments que des d'aleshores, i sobretot des de principis del període *pliocènic* han sofert aquells terrenys. Els tals esfondraments ens vénen demostrats pels dipòsits *plesanciens*, *astians* i *sicilians* que els avenços de la mar varen deixar successivament des del Pla de Barcelona i conca del Baix Llobregat fins al congost de Martorell. Si els terrenys no s'haguessin abaixat en aquells indrets, la mar no hauria pogut endinsar-s'hi i no s'hi trobarien tals dipòsits marins,

caracteritzats pels fòssils corresponents. També els desnivellaments tan considerables que hi ha entre l'enlairat turó del Verdulaga, el del Castell i el de la Gatzarella, en els quals els carreteigs antics del Llobregat s'hi troben escalonats, donen testimoni de tals abaixaments.

Si durant l'època *Pontiana* els terrenys per damunt dels quals hi passava el Llobregat formaven com un pla gairebé horitzontal; aquest pla, més o menys accidentat devia allargar-se al descobert fins a la Mediterrània, molt més enllà de les actuals platges del Prat i de Castelldefels. Així mateix el Montjuïc devia allargar-se vers el S. E. dintre del mar, no presentant l'escantellat actual de Llevant, el qual no va produir-se fins al començament dels primers temps *pliocènics*, coincidint amb l'esfondrament dels terrenys de Cerdanyola i Montcada.

Des d'aquest esdeveniment, els terrenys de l'estuari del Llobregat i els del pla de Barcelona han sofert alternativament alçaments i abaixaments que han donat lloc als avenços i reculades de la mar dintre del continent. Avui els sondatges practicats al Prat en obrir-s'hi pous artesianos en recerca d'aigües potables, han donat per resultat la troballa, a una profunditat de 45 metres, de dipòsits *sicilians* (*), ço que dóna a comprendre que els carreteigs que va deixar el Llobregat durant l'època *Pontiana* deuen trobar-se a molta major profunditat encara. Es de creure, doncs, que quan en aquella època els terrenys del subsol pels quals hi passava el riu es trobaven un poc més enlairats que el nivell de la mar, aquests devien allargar-se al descobert bon xic més enllà vers el S. E. i per aquells indrets hi tindria la seva desembocadura el Llobregat.

Com es veu, doncs, la desembocadura d'aquest riu, tant als darrers temps de l'època *Sarmatiana*, com a les acaballes de la *Pontiana*, no es pot fixar d'una manera precisa; però les suggerències que havem fet les situen com a molt probables dins de la Mediterrània, bon xic al E. N. E. del Montjuïc la primera, i al S. E. de la mateixa muntanya la segona.

JACINT ELIES

Terrassa

(1) Vegi's l'obra del Canonge Almera, *Descripción de los terrenos pliocénicos de la cuenca del Bajo Llobregat y Llano de Barcelona*, any 1894, pàgs. 99 i 100.

*Les restes romanes de can Farigola de Vilanova de La Roca
després de les excavacions*

Fot. Fort

ELOGI DEL VALLÈS

Voldriem fer l'elogi del Vallès, d'aquesta comarca de Catalunya tan densa i tan variada, que els geògrafs, economistes i polítics, en amigable consorci creat amb mires a un futur d'autonomia, l'han dividida en dues zones: Vallès Oriental i Vallès Occidental. També algú ha proposat d'emprar la nomenclatura de Vallès arqueològic i Vallès industrial.

Quan es faci la definitiva delimitació de les comarques catalanes, és possible que altres es trobin en el cas del Vallès, i calgui fer particions per tal de situar-les més assequibles a l'estudi i adaptables a una més fàcil administració. Això pot produir enrenou, perquè caldrà ferir interessos creats, consolidats a l'empar de divisions pretèrites, que dintre de l'arbitrarietat han anat creixent.

Cal suposar que el patriotisme per al bé general d'una nova Catalunya surarà per damunt de tot, i les comarques s'avindran al sacrifici, si és necessari. En quant al Vallès, d'extensa variació agrícola i forta potencialitat econòmica, l'estudi sobre la nova divisió comarcal produirà inevitables topaments. Hi ha qui la divideix en Vallès Oriental, Vallès Central i Vallès Occidental, amb arguments ben fonamentats que demostren els avantatges d'aquesta divisió, com possiblement se'n poden presentar d'altres, tenint en compte que la comarca vallesana és potser la de més talla de Catalunya.

Damunt la comarca del Vallès, tancada pel massís del Montseny, les serralades de Bertí, i Puiggraciós, els espadats de Guanta i Gallifa, la Mola de Sant Llorenç del Munt i les serralades de Collcerola i Montserrat, hom diria que la naturalesa hi ha abocat les belleses pel broc gros. No creiem estar gaire desencertats en dir que el Vallès és el bocí de terra més privilegiat de Catalunya, sobre del qual els conreus adquireixen varietats corprenedores, amarrats de llum, de colors i d'alegria. D'una alegria dolça com la mel, que dóna ales per a volar i omple els cors d'esperances.

A través de totes aquestes belleses és plaent de contemplar les simples ondulacions dels paratges, les pintoresques fondalades dels xaragalls i les

escenogràfiques mutacions atmosfèriques. I damunt de tot aixó, hom recull una història milenària; s'hi forma una cultura, una sensibilitat i una espiritualitat. A mercè d'aquests atributs tan essencials per a la possessió de la bellesa, els vallesans mouen activament els seus estudis per tal de filtrar-se en els tresors més obscurs dels seus arxius i copsar-ne els profunds misteris entaforats en el polsim de les prestatgeries.

En els temps remots de la prehistòria, aquesta part de Catalunya esdevindria de molta importància per als seus pobladors. Segurament fou un estatge privilegiat i fàcil al treball per la vida. S'hi troben vestigis d'interessants nuclis de població primitiva, que amb justícia han merescut l'atenció dels nostres historiadors i dels nostres arqueòlegs.

Veig, en primer lloc, el Museu de Sabadell, amb l'important col·lecció d'objectes de les èpoques neolítica i del ferro. Cal fer esment especial de la necròpolis neolítica descoberta prop del poble de Ripollet i d'un altre nucli pertanyent al neolític aparegut prop del bosc de can Feu, terme de Sant Quirse de Galliners.

Com a procedència de l'edat del ferro, han estat explorades les estacions de can Llobateres i fàbrica Marcet (Sabadell), can Barba (Terrassa), can Fatjó dels Hurons (Sant Cugat). També cal fixar l'atenció en l'importància de les civilitzacions ibèriques establertes aquí, les més importants de les quals són la notabilíssima estació de can Oliver (Cerdanyola) i la de la Salut (Sabadell). Damunt d'aquesta fou emplaçat el gran recinte romà. Generacions posteriors han deixat sobre el Vallès l'empremta del seu art i de la pròpia arquitectura (l'enginy mecànic i la varietat agrícola), l'economia domèstica i la força cultural.

Es compren que l'excursionista, llaminer dels tresors de Catalunya, en enfrontar se amb el Vallès, trobi plaent de fer-hi excursions. Mai no hi rebrà decepcions per l'esmerçament de forçades gambades, ni per l'excés de suor que aquestes li proporcionin. Tot serà en gràcia a l'avinentesa d'obtenir una fruïció espiritual capaç de fer remoure totes les activitats humanes.

Dintre d'aquestes activitats, hom pretindrà d'aprofundir a través del petit món comarcal vallesà, i aleshores certament s'adonará dels avantatges de la divisió proposada pels historiadors, geògrafs i economistes. Amb aquesta divisió hom arriba fàcilment fins a les entranyes de les coses, i permet el seu coneixement fins en les esferes més humils de les masses populars.

A través de les particions que es facin de la comarca vallesana, tal vegada trobarem bastants manifestacions coincidents. Així i tot, cada porció pot posseir suficient importància històrica, agrícola i industrial per a assumir la plenitud de poders comarcals. Al nostre modest entendre, tant el Vallès Oriental com l'Occidental tenen la força que cal per a determinar i justificar la pròpia personalitat administrativa i jurídica.

El Vallès Occidental, estès planer entre el Pla de Bages, Conca d'Odena, Penedès, Pla del Llobregat i Pla de Barcelona, amb Rubí, Sabadell i Terrassa com a nuclis principals de concentracions obreres, esdevé l'indret del Vallès on radiquen les majors activitats industrials, algunes de les quals recolzen en les aigües del riu Ripoll, el riu més treballador de Catalunya.

En el Vallès Oriental té preponderància l'agricultura, amb Granollers per capital. Està estès damunt un veritable jardí, amb terres grasses i ubèrrimes per als conreus de tota mena; amb torrenteres d'aigua abundant per al profit dels reguius. Aquí, els corrals plens d'aviram i les bordes atapeïdes de vaques circumden les incomptables masoveries, dintre cada una de les quals hom nota una mena de senyoria que hi ve de lluny, i part de fora la majoria ostenten finestral gòtics i aplicacions renaixentistes. Talment són nius seculars que serven l'esplendidesa dels senyors d'antany, companys d'una pagesia addicta a Catalunya, que el pas dels anys ha fet alternar amb la societat més exigent, de la mateixa manera que l'obrer d'avui assalariat, en el Vallès, alterna francament amb els industrials de les grans ciutats.

Són de pes les coincidències en què toparan els interessats en les particions del Vallès. Tant-se-val que aquestes particions recolzin sobre l'idea d'una major intel·ligència administrativa, com sobre la superior coordinació dels fets polítics, com damunt de les necessitats econòmiques; les coincidències persistiran. El Vallès haurà d'ésser dividit, tal vegada; però dintre del Vallès apareix una mena de tipisme comú, que es completa i es lliga més i més a través dels anys. I la gent és del Vallès, i els caràcters són del Vallès, i els conreus són del Vallès.

Tanta olor de reïna sentiú que fa un tros com l'altre, i tan esponjat de de goig deixa el pit el trescar per l'un com trescant per l'altre. Arreu del Vallès creixen brolles enceses de flors i ametllers i hortalisses; arreu d'aquí s'aixequen xemeneies fumejants i tresors arqueològics, i pertot trobareu la terra flonja que fins els peus s'hi enfonsen com en un tou de cotó fluix, men-

tre esdevé la guardiola de la riquesa escampada com un bé de Déu, obtinguda pel treball i per l'intel·ligència vallesana.

Enfilem-nos a les altures on resideixen els santuaris vallesans i parròquies mig oblidades, i de cara al Maresma la vista corre violent envers la mar blava, llisa i brunyida com un cristall, mentre va resseguint un formiguer de pobles i masos extasiats en l'espill de la pròpia puixança i a mercè de la bellesa que els envolta. Una bellesa ben coneguda de tothom i estargida en el paper infinitat de vegades, que, fet i fet, només és el preludi de la realitat. Que parlin els tresors arqueològics del monestir de Sant Cugat i de les tres esglésies romàniques de Terrassa, els trencats geològics de Sant Miquel del Fai, els Museus de Sabadell i Terrassa...

En descendir al Vallès pel cantó de Collcerola, la fortor dels pinars sembla transportar-nos a moltes hores lluny de les grans ciutats, dintre les quals la vida és més agitada i la salut es ressent d'aquesta agitació. Per això, el ciutadà acut a Les Planes, La Floresta, Valldorex... per tal d'haver-se-les amb els paisatges silvestres d'aquests indrets, que culminen a la mola de Sant Llorenç del Munt.

Ara bé, descendim hi per la Conreria i ens enfrontarem amb un paisatge semblant, i gairebé trobarem el mateix paisatge si hi baixem pels vessants del Montseny i per les serres de Berti, Galli'a i Puiggraciós. La cadena de muntanyes que tanca el Vallès forma una mena de corona verdejant amb modestes ponderacions d'altures, des del cim de cada una de les quals hom té l'avinentsa de contemplar tota la gama de la bellesa vallesana, agençada majestuosament damunt una catifa de policromia variable a mercè del traspàs de les hores diürnes.

En aparèixer sobre aquesta terra la rodella encesa de foc, alçant-se solemnement de l'horitzó, les coses van apareixent dintre un reialme singular, i lentament van inundant-se de llum i de colors, per esdevenir abillades amb els ropatges sublims de la migdiada. Aleshores s'aixeca la calitja com prenent ocultar totes les belleses esteses sobre el Vallès; però, en realitat és perquè esdevinguin més sensibles i més emocionants en el moment de la davallada del sol a la posta, quan s'acumula damunt aquesta terra tota mena de preparació escenogràfica, que nosaltres no sabem explicar, però que tothom sap admirar.

Avui, demà i sempre voldríem fer l'elogi del Vallès...

F. BLASI VALLESPINOSA

I N D E X

	<u>Pàgs.</u>
EDITORIAL	
Salutació	(*) 01
Pel Museu de Granollers	1
La nova estació de M. S. A.	21
La repoblació forestal del Vallès	37
Ètica excursionista	53
El IV aniversari de l'Agrupació	69
Al servei de la cultura.	101
Endavant	117
Una activitat més	133
El centenari de la Renaixença	149
La nostra adhesió	165
Cinc anys.	181
Unifiquem els esforços!	199
Cal insistir	215
La divisió del Vallès	231
La reforma de la Plaça.	247
La defensa del patrimoni artístic.	263
Els sis anys de l'Agrupació.	279
Sobren entitats excursionistes	335
 AMADES (JOAN)	
Del que diu i creu el poble: Creences sobre les serps.	321
 BALVEY (TOMAS)	
Obligacions feudals	297
 BUCH (JOSEP)	
Pactiqueu l'acampada.	325
 CARRERAS Y CANDI (FRANCESCH)	
Granollers may ha estat «Granulariis»	288

(*) Els números precedits d'un zero corresponen a la paginació del núm. 1 del «Butlletí».

II Í N D E X

	Pàgs.
CASADES I GRAMATXES '(PELEGRI)	
Una nota per la fulla d'un àlbum.	189
CASADES DE VIVER (ANTONI)	
Impressions d'un viatge a l'Argentina	266
De Buenos Aires a La Havana	290
CASANELLES (ALBERT)	
Excursionisme hivernal: Els Esparvers.	339
CORTAL I VILANOVA (JOSEP)	
L'esperit i l'excursionisme	252
On van els infants?	264
CRUSAFONT I PAIRÓ (M.)	
Notes paleontològiques del Vallès Occidental	281
CUCH (JOAN)	
El vent.	248
DANÉS I VERNEDAS (JOAN)	
Que per molts anys !...	185
ELIES (JACINT)	
Tectònica de la serralada central.	284
Observacions geològiques als terrenys del Nord de Vila- decavalls	336
FIDELET	
Tot caminant.	62
FONT I DE FALGAS (JOSEP)	
L'excursionisme i el folklore.	11
Folklore: Una cançó nadalenca	27
Cants del Vallès: La Serra la Vella	110
Per la incorporació dels nostres infants a les tasques ex- cursionistes	138
Riscs en les excursions a l'alta muntanya	175
Les excursions al Montseny.	193
Castelcir.	225
Folklore: El Ball de les Gitanes	237
Llegendes del Montseny.	350

	<u>Pàgs.</u>
FONT I SOLSONA (JOSEP)	
Apunt bibliogràfic: Es granollerí l'autor d'un reportatge del Carnestoltes barceloní del segle xvii?	182
GABARRÓ (MAGÍ)	
L'aigua i les seves transformacions	26
GRIVÉ S. F. (MARTÍ)	
Capbreu de Prehistòria del Penedès	293
GRIVÉ I MASSÓ (MIQUEL)	
Sant Celoni - Granollers 1634 -1934	280
LASSÚS (MARIAN)	
Impressions d'un viatge.	187
LL.	
Estudis del Vallès.	91
LLACH I FONT (I.)	
La secció d'Atletisme de l'Agrupació.	125
LLOBET (SALVADOR)	
Contribució a l'estudi geològic del Vallès: L'estany quaternari de Llerona	03
De Geografia humana: Evolució dels conreus a Granollers i la rodalia des del segle passat.	4
Del valor etnogràfic de l'habitació humana a Catalunya	41 - 56
Un plet del segle xvi pel mesuratge de l'oli en dia de mercat	76
La transhumància del bestiar.	134
Jocs infantils.	150-166
L'activitat humana a les muntanyes del Vallès.	200
Tinguem precaució.	216
Aspectes hidrogràfics	233
MASPONS I ANGLASELL (F.)	
La nova tasca de l'excursionisme.	296
MONTLLOR I PUJAL (JOAN)	
Vallès Oriental i Vallès Occidental.	319

I V I N D E X

	<u>Pàgs.</u>
PINYOL I LLOP (A.)	
Coneixements pràctics: Les ressenyes excursionistes.	02
» » Les sabates	2
» » La motxilla	23
L'acció tònica de la muntanya	54
Coneixements pràctics: La marxa.	74
» » La marxa de nit.	102
1936 Rallye I Congrés internacional a Catalunya.	323
PUCHADES (JOSEP M.)	
Els llibres: El problema comarcal de Catalunya.	013
Notes folklòriques: Els aplecs vallesans	47
De Geografia: El paisatge de la Plana de Vic	85-108-121
Un centenari bibliogràfic	206
Folklore del Llussanès: La llegenda i la geologia.	220
Geologia i Paisatge: Muntanyes velles i muntanyes joves.	249
La densitat de població al Vallès i la seva distribució al- timètrica	305
RODONS (JOAN)	
De Geologia: Notes sobre el període carbonífer.	010
» Notes sobre l'era secundària: Els Ammonítits	39
Delimitació del paisatge de la Costa Brava.	157
Hidrologia pràctica	218
S.	
Els romans als volts de Cardedeu: Una conversa amb En Tomàs Balvey.	82
SECCIÓ D'ESTUDI	
Notes folklòriques recollides per la Secció.	254
SERRAHIMA I BOFILI (JOAN)	
Pla general d'entrenaments (F. C. d'Atletisme)	257-327
VINYETA (RAMON)	
El cim més alt de la Plana de Vic	118
La Cerdanya - Maranges	299
XALABARDER (AVELÍ)	
D'Història Catalana.	302

PAGINES ANTOLOGIQUES D'EXCURSIONISME

	<u>Pàgs.</u>
Maria de Bell-lloc: El Castell de Montbui	011
Norbert Font i Sagué: Un descobriment espeleològic.	13
Victor Balaguer: Una expedició a Sant Miquel del Fai	29
Jacint Verdaguer: El Santuari de la Mare de Déu del Mont.	63
Francesc Maspons i Labrós: El Salt de la Núvia.	104
Alí-Bey: Viatge al Caire pel Nil.	126
Artur Osona: Llegendes de la Schwarzwald (Selva Negra)	172
César August Torres: El Santuari de Montgrony.	239
Jaume Maspons i Camarasa: La Torre de les Aigües	269
Juli Soler i Santaló: Costums de la Vall d'Aran.	352
Cartografia Catalana	223
Curiositats Granollerines	184
Decàleg de l'acampador.	55
Senyals d'auxili: Codi internacional dels Clubs Alpins	38

ITINERARIS RECOLLITS PER L'AGRUPACIÓ

I.—Aiguafreda, Valldeneu, Sots Feréstecs i Figueró.	16
II.—Granollers, L'Ametlla, El Clascar de Bertí, Sant Miquel del Fai i Riells.	32
III.—Les Guillerries: Manlleu, Sant Pere Pescador, Taverdet, Rupit, Susqueda i El Pasteral	92
IV.—Granollers, La Roca, Turons de Cèllec, can Boquet, Vilassar de Dalt i Premià de Mar	140

BIBLIOGRAFIA

Llibre d'Ordinacions del Concell de la Vila de Granollers, per L. L.	143
M. Chevalier: Geologia de Catalunya. Volum II. L'era secundària, per J. M. P.	144
Joan Canal: Arqueologia de Granollers, per S.	192
Josep Mas, pvre.: Nota històrica de Sant Miquel de Vallromanes, per J. M. P.	192

V I Í N D E X

Joan Montllor: Tradicions i llegendes del Coll de Condreu, per J. M. P.	209
F. Glanadell: La comarca en l'organització interna de Ca- talunya, per X.	253
M. Chevalier: Geografia de Catalunya (Girona 1934), per S.	276
Fortià Solà, pvre.: La Santa Majestat de Caldes de Mont- bui, per J. D.	276
Jules Blache: «L'Homme et la Montagne», per J. M. P.	329
«Respuestas a unas preguntas a las cuales deven satisfa- zer de Común y Particular del término y Villa de Gra- nollers» Any 1715, per S.	330
Juli Soler i Santaló: Guia de la Vall d'Aran, per S.	330
Amadeu Serch: El Camping, per X.	330
J. Closes i Miralles: Mapa de la Vall d'Aran, per J. M. P.	349

Observacions meteorològiques locals

Pàgs. 90, 115, 131, 147, 162, 179, 195, 212, 227, 244, 261, 277, 333,
357.

Resum metereològic de l'any 1933. 243

Secció d'Atletisme

Pàgs. 145, 161, 178, 197, 211, 229, 245, 260, 275, 332, 356.

Secció d'Esports de Neu

Pàgs. 228, 258, 274.

Cursets i conferències

Pàgs. 07, 35, 52, 66, 96, 112, 163, 226, 256, 265.

Notes

Pàgs. 015, 20, 36, 51, 67, 97, 114, 130, 146, 160, 177, 196, 209, 228,
245, 258, 274, 331, 355.

Programa de les excursions

Pàgs. 08, 99, 116, 132, 148, 163, 180, 197, 213, 230, 246, 262, 278,
334, 358.

GRAVATS

Els dipòsits quaternaris de Llerona	05
Granollers a vista d'ocell.	10
Una escultura romana de pedra trobada a la Torre de Marata	45
Dibuix, de Vila-Puig.	50

	Pàgs
Habitació humana: Casa típica de Torelló.	59
La plaça de l'Oli (Granollers).	79
Rupit.	93
El bestiar a la tardor aprofita les pastures.	136
Dòlmen de can Boquet.	141
Cim del massís de Montgri.	158
El turó de Sant Sadurní de Gallifa.	201
El Congost al Figueró enfondeix el seu llit.	235
Contrallum en les ondulacions dels Esparvers.	339
Corrent de Vallcibera, al capvespre	343

LAMINES

Dòlmen de Cèllec descobert per l'Agrupació l'any 1929.	I
Les primeres excavacions a El Coll.	I
El pla de la Calma.	II
Amfora romana trobada a El Coll.	II
Panoràmica devés al S. E. de la Plana de Vic	III
El riu Gurri.	III
Un paisatge del Ges	IV
Sant Vicens de Torelló.	V
Castell de Sant Martí de Centelles.	V
El Ter a Torelló	VI
Finestral gòtic de la casa del Condestable (Granollers)	VII
Finestra de transició a l'estil Renaixement (Granollers).	VIII
Turó de roca calissa de Castellcir.	IX
La Roca de Pena (Llussanès).	X
Pedris de la capella del Sant Crist, de can Ribes.	XI
Dòlmen de Pins Rosés.	XI
Atletes participants al segon Campionat social.	XII
La torre de les Aigües (Palou)	XIII
Goigs de Nostra Senyora del Lladó (Palou).	XIV
L'estany de Malniu (Cerdanya)	XV
Panoràmica des de la serra de l'Esquella (Cerdanya).	XV
L'estany gran d'Engorgs (Cerdanya)	XVI
Maranges.	XVI
La densitat de població al Vallès (mapa en colors)	XVII

EXCAVACIONS A VILANOVA DE LA ROCA

Prosseguint l'estudi de la nostra comarca, la Secció d'Estudi de l'Agrupació organitzà unes excavacions a Vilanova de La Roca, prop de can Farigola, per tenir notícia que allí existien uns paviments que es suposaven antics, car hom trobava abundants trossos de terrissa d'indubtable procedència romana.

Les excavacions efectuades, donaren per resultat la constatació de l'existència d'aquests paviments que pels treballs de conreu eren ja trencats en els llocs més superficials. Hi resten encara, emmarcant-los, petits trossos de parets, les quals no fa molts anys eren més altes, però foren aterrades pels propietaris del terreny, en tallar el bosc existent, abans de la seva utilització per conreus.

En els gravats adjunts, (Làmines I. i II.) hom pot veure la disposició de les restes trobades i la seva planta quasi simètrica. El paviment superior és molt compacte i llis, amb la superfície brunyida. Està construït com de consuetud, amb palets de riera i calç, i la part del damunt amb un gruix de trossos de terrissa trinxats, formant tot ell un formigó. A les vores de la paret hi ha una petita gorja formant una motllura circumdant, la qual, junt amb el paviment especial, semblant a altres restes de Tarragona, fa creure que es tracta d'una piscina. L'altre paviment, que està situat a uns 60 centímetres d'inferior nivell, té la mateixa construcció però no és de bon tros tan afinat.

En el transcurs de les excavacions s'ha trobat gran quantitat de trossos d'àmfora, dòlium i teula romana, tot però molt fragmentat per efecte dels treballs agrícoles que hi han tingut lloc.

Aquests paviments estan situats a vint-i-sis metres a l'Oest del camí que de can Farigola va a can Puig i a vint metres al Sur del camí carreter que arrenca a l'esquerra de l'anterior, a uns dos cents metres de can Farigola. No s'han trobat altres restes de l'època, que aquests dos paviments

i la ceràmica ja esmentada. Prop del torrent i a cosa de cent setanta metres al Sudoest de les nostres excavacions, el senyor Miquel Garriga, de l'Agrupació Excursionista de Badalona, que vivia allí prop amb una colònia escolar d'aquella ciutat, excavà una sitja, de la qual no en coneixem el resultat, però que esperem publicarà les seves conclusions.

Aquestes troballes romanes, si bé tenen poca importància específica, resulten de gran interès pel coneixement de la població coetània en la rodalia. Pels fragments de ceràmica romana que es troben en molts indrets isolats del Vallès i per les restes interessants que s'han trobat en moltes bandes, hom pot assegurar que en aquella època existia una abundant població agrícola en tota la nostra comarca.

SALVADOR LLOBET

B I B L I O G R A F I A

Cançoner Popular
de
l'Excursionista

EDICIONS DE LA F. J. C. DE C.
SANTA ANNA 11 1 33

«Cançoner Popular de l'Excursionista.» Recull, estudi preliminar i notes explicatives de Mossèn Francesc Baldelló. (Edicions de la F. C. de C. — Barcelona 1934. — Un volum en 8.º de 120 pp.)

Aquest llibre conté 54 cançons populars amb música i lletra íntegrament recollides. Hom no sap si admirar més la lletra o bé la música d'aquestes composicions, d'una frescor i ingenuïtat moltes d'elles insuperable. Es una obra molt recomanable als excursionistes, que hi trobaran belles i fàcils tonades per les hores de camí. Mossèn Baldelló amb aquest manual ha omplert un buit que s'observava dintre la bibliografia excursionista.

«Novena i nota històrica de la Mare de Déu del Remei, de Palautordera», per F. i M. Grivé. (Publicacions Montseny. Sant Celoni. 1934.—48 pàgs. 16°). —En aquest fascicle hi ha descrites pel Rev. Felip Grivé les pràctiques devotes d'aquesta venerada imatge de Palautordera, seguides d'unes notes històriques del santuari, escrites pel nostre distingit col·laborador senyor Miquel Grivé a base de la documentació existent en l'arxiu de l'esmentada parròquia, que constitueixen una bona aportació a la història religiosa de la nostra comarca.

EXCURSIÓ D'HIVERN AL PUIG D'ALP

Vull recordar en aquestes ratlles una excursió d'hivern al Puig d'Alp, com inici de les nostres activitats muntanyenques. Per a efectuar-la en les condicions que nosaltres la realitzàrem cal estar un xic bregat a la muntanya i tenir força de voluntat per a superar el perill que representen els fenòmens de tempesta a més de 2000 metres d'altitud.

Som ja a les pistes de La Molina, i preparem la motxilla amb tot l'indispensable per a l'ascensió. En fer via vers el torrent de Coll de Pal, observem com el cel ja es presenta llis i els horitzons que limiten les carenes es confonen amb la grisor de plom que ens envolta, esdevenint cada cop més dolenta la visibilitat.

Torrent amunt, trobem una neu tova i adherent, cosa que ens permet pujar sense necessitat d'utilitzar cordes ni pells de foca; però això té l'inconvenient que a cada pas hem de fer més esforç per tal d'alçar el pes del pa de neu que ens queda clavat sota l'esquí, fent-nos el pendent molt més feixuc.

No hem estat mai en aquest pic, i per orientar-nos bé, anem seguint els rastres d'uns antecessors nostres. Abans del Coll de Pal, aquestj es decanten cap a la dreta; reposem uns moments i quan ens disposem a contemplar el panorama, ens donem compte que la boira ens envolta per tot i és tan espessa, que no ens deixa veure a pocs metres de distància. No ens queda pas l'esperança d'un dia clar i hem de conformar-nos a no gaudir d'una bona contemplació del paisatge d'alta muntanya.

Investim de biaix la vessant i anem guanyant alçària. Veiem bé les evolucions de la boira; tan aviat és arracerada a les valls, deixant al descobert els cims, que semblen icebergs en una mar de tempesta, com s'enfila vertiginosament cap als pics, deixant al descobert les valls calmoses i quietes...

Es un efecte magnífic i admirable. Anem pujant i arribem a una carena, primer contrafort del cim. Ací la boira és atapeïda, el vent bufa amb intensitat i ens sobta una exhalació, el primer llampec, seguit d'un sorollós tro que s'endinza a les valls formant ecos que s'allunyen fins perdre's en l'infinit.

Es un espectacle imponent, que contemplàriem amb molt gust com fantàstica mutació de la naturalesa, si no fos el record de les víctimes que ha ocasionat entre els muntanyencs excursionistes, com la tragèdia esdevinguda a l'Aneto en 1914 i altres.

No perdem l'ànim i continuem avançant. Sentim remor de veuf i llançem un crit agut, i un altre crit de muntanya ens contesta; el so de les veuf

ens guia al lloc d'on procedeixen i fem coneixença amb un català i un alemany que ens diuen que ja estan de retorn i ens indiquen que encara ens falta mitja hora per a assolir el cim, aconsellant-nos també que de baixada no passem pel cantó dret de la carena, per a evitar el precipici on va estibar-se el malaguanyat Galofré. Els regradem les indicacions, i desitjant-nos mutuament una bona sort, ens acomiadem i seguim amunt.

No tarda molt que comença a nevar intensament i malgrat la baixa temperatura, que ens gela les mans, i les bolves de neu glaçada que el vent ens projecta a la cara, amb una continua il·luminació de llamps i un soroll eixordador de tron, guanyem el cim.

Ja hem vençut la muntanya, tot i els obstacles que ens ha posat, i ens sentim forts...

Però ara cal realitzar la segona part, que potser considerem la més difícil. Ens preparem per la baixada. Si en bon temps i neu, ella és la meravella de l'esquí, en les circumstàncies d'avui esdevé el contrari: creiem que serà quelcom difícil i perillosa.

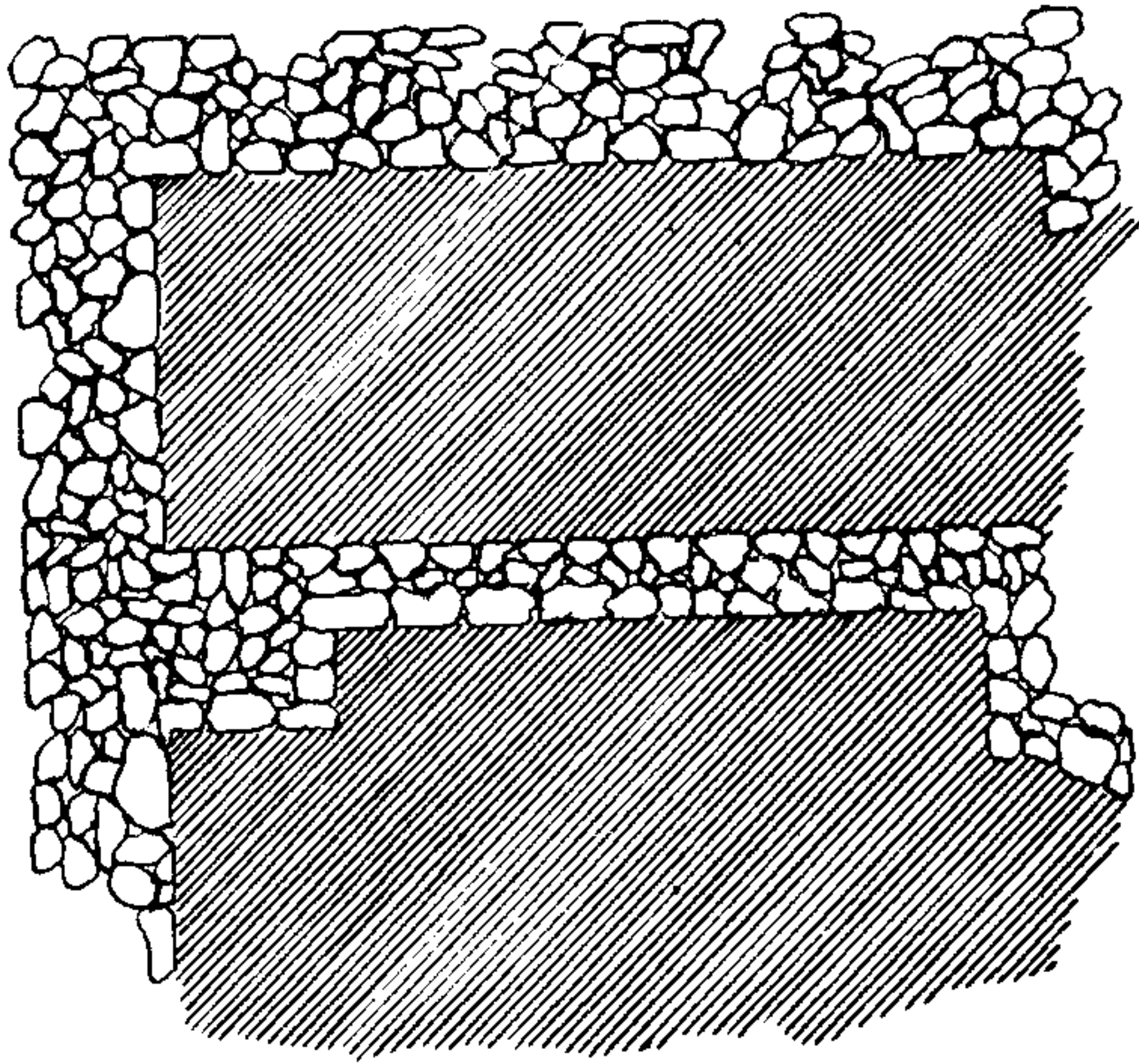
De primer moment ens cal davallar per un pendent molt fort, amb molta precaució. La nostra dissort ens atueix, puix no comptàvem que la neu caiguda faria desaparèixer els rastres d'esquí que havíem seguit, i ara la boira persistent ens desorienta més encara.

Ens prometem mutuament serenitat, i continuem baixant, però la por de trobar-nos sobtadament davant el temut precipici ens fa decantar excessivament cap a l'esquerra, cosa que ens obliga a davallar per unes parets molt inclinades, en les quals, sortosament, la neu no ofereix perill.

Quan ja feia unes dues hores que així anàvem baixant, vessant avall, la nevada i el fred minvaren i la boira s'aclarí, deixant-nos admirar per un moment el fons de la vall, on endevinàrem unes traces que tot seguit vàrem córrer a trobar. No tardem en arribar al torrent del Coll de Pal, d'on fem via en pocs moments cap a les pistes de Font Canaleta, lloc de partida de l'excursió.

Abans d'arribar el cap-vespre, la boira s'ha esfumat i un sol de posta encara té temps de daurar per poca estona els cims. Sembla que en desaparèixer darrera les muntanyes, tingui recança de no poder contemplar més llargament aquests bells paratges; com nosaltres, que en dir: adeu muntanya!, el cor se'ns nua d'un sentiment que sols els que l'estimem podem sentir, malgrat els sacrificis que a vegades ens demana.

PERE LLACH I FONT

0 1 2 3 4 5 metres

*Planta dels paviments romans de can Farigola
de Vilanova de La Roca*

NOTES METEOROLÒGIQUES LOCALS

NOVEMBRE-1934					DESEMBRE-1934				
Dia	PLUJA Mil·límetres	TEMPERATURA			Dia	PLUJA Mil·límetres	TEMPERATURA		
		Màxima	Mínima	Mitja			Màxima	Mínima	Mitja
1		26·9	18	22·4	1		17·8	9·5	13·6
2		24·9	16·9	20·9	2		12	7	9·5
3	23·5	22·8	17	19·9	3	26·7	13·4	7·2	10·3
4		24·6	13·4	19	4	22·2	16·9	7·5	12·2
5		24	12	18	5	57	17·3	10	13·6
6		24·7	12·6	18·6	6	5	15·3	9·5	12·4
7		25	13·1	19	7	1·2	12·9	6·8	9·8
8		24·9	12·7	18·8	8		14·1	5	9·5
9		24·6	13·2	18·9	9		14·8	3·7	9·2
10		25·1	15·9	20·5	10		17	9	13
11		23·7	11·9	17·8	11		13·6	3·6	8·6
12		24	12	18	12		14	5·3	9·6
13		26	12	19	13		12	5	8·5
14		26	12	19	14	0·7	12·1	2·9	7
15		23·7	11·5	17·6	15		12	1·9	6·9
16		20·3	9	14·6	16	48	12·2	8·4	10·3
17		18·8	4·4	11·6	17	4·5	11·3	6	8·6
18		20	5·5	12·7	18		12·9	3·1	8
19		21·6	10	15·8	19		12·8	3	7·9
20		20	8	14	20		11·8	2·5	7·1
21		20·1	9·9	15	21		11	1·9	6·4
22		19·9	8·4	14·1	22		8·4	3·2	5·8
23		21·7	10	15·8	23		10·8	1	5·9
24		22	12	17	24		10	1	5·5
25		21·2	10·1	15·6	25		11	0·5	5·7
26		22	10	16	26		10	0·1	5
27		21·2	9·9	15·5	27		10	1	4·5
28		21·9	9·8	15·8	28		10	0·9	4·9
29		20·6	13·5	17	29		11·8	0·2	5·8
30	6·5	18	13·8	15·9	30		11·3	0·3	5·8
31		22	13	17·5					
	30·0					165·3			

Màxima del mes: 26°9 el dia 1.
 Mínima » » 4°4 el dia 17.
 Temperatura mitja: 15°6
Oscil·lació termomètrica:
 Màxima del mes: 14°5 el dia 18.
 Mínima » » 4°2 el dia 30.

Màxima del mes: 17°8 el dia 1.
 Mínima » » 1° sota zero el dia 27
 Temperatura mitja: 8°4
Oscil·lació termomètrica:
 Màxima del mes: 12° el dia 29.
 Mínima: » » 3°8 el dia 16.

NOTES

■ El Patronat del Museu-Arxiu de Granollers i del Vallès acordà designar el President de l'Agrupació com membre de la Comissió Organitzadora de l'Exposició d'obres i objectes destinats al Museu, la qual distinció fou acceptada. Aquesta Exposició ha tingut efecte al local de les Escoles Nacionals, i fou oberta el dia de Nadal i clausurada el 6 de gener. L'Agrupació estigué representada a l'acte de la inauguració, en la qual pronunciaren breus parlaments al·lusius l'alcalde senyor Gasset i el President del Patronat, senyor Ruera.

Senyalem amb goig les importants mostres d'art que hi eren aplegades, bell preludi del que pot ésser el nostre Museu. Els nostres consocis senyors T. Balvey, J. Busquets, M. Montagud, J. Mora, V. Ramoneda, i altres que no recordem, hi aportaren material de les seves col·leccions; l'Agrupació hi presentà una àmfora romana i altres objectes antics.

■ Fem avinent als nostres socis que a partir del mes de gener està encarregat del cobrament dels rebuts de l'Agrupació i de totes les Seccions, el company J. Montsant.

■ Durant tot el mes de febrer estarà exposat a la taula d'anuncis de l'Agrupació, el projecte de reforma dels Estatuts de l'Entitat, per tal que els socis puguin estudiar-los i formular les observacions que creguin convenient en la reunió general ordinària del mes de març.

■ Han ingressat darrerament a la Biblioteca els llibres següents, donatius del senyor J. Carbó, «Cançoner popular de l'excursionista», per Mossèn F. Baldelló; de la Sta. Joana Vallverdú, «Carmen», per P. Merimée; de l'Oficina Tècnica de Treballs i Informacions Agrícoles, «Magnetismo Terrestre», per U. Azpiazu; i del senyor J. M. Puchades el full «Olot» del Mapa Militar, esc. 1 : 20,000. *Adquisicions*; Mapa Militar, 1 : 100,000, full «Sabadell», i Mapa de l'Institut Geogr. i Estadístic, full «Caella». *Per canvi*: Butlletí dels Museus d'Art, vols. 3.º i 4.º; Butlletí de la Societat Castellonenca de Cultura, any 1934; Butlletí del C. E. Sabadell, vol. 3. i «Barcelona Atracción», vol. 24.

Aquestes noves aportacions fan ascendir a 300 el total d'obres de la nostra Biblioteca. Es d'esperar que els nostres consocis vulguin encara continuar i augmentar la llista de donatius.

■ Hem començat a establir intercanvi de butlletins amb algunes entitats estrangeres. De moment, són aquestes: Club Alpí Francès, Seccions de Tolosa i Bordeus, i Club Alpí Txeco-slovac.

■ **Secció d'Esports de Neu.**—Des de primers d'any ha quedat establert a l'Agrupació el servei de lloguer d'esquís. De moment disposem de 10 parells d'excel·lent qualitat i de nova construcció amb fixacions graduables. També, prèvia demanda, es llogarà material accessori. Cal dirigir les comandes a l'Agrupació o al vocal encarregat, senyor Joan Palé, carrer d'En Prim, 122, ciutat.

Els socis de l'Agrupació i els de la Secció d'Esports de Neu gaudeixen d'importants rebaixes sobre els preus de lloguer.

Malgrat la tardança amb que sembla presentar-se aquest any la temporada, són moltes ja les excursions a les pistes de La Molina i Núria que s'han realitzat. Recordem que cal informar-se degudament dels preus i hores de sortida dels automòbils que fins a Ribes surten algunes festes que hom no utilitza el ferrocarril, i que són organitzats per la nostra Secció, la qual facilitarà detalls a qui els sol·liciti.

Cinema excursionista.—Constituí un èxit per l'Agrupació la presentació de la pel·lícula «Esquimo», al Cinema Majestic. El nombrós públic que assistí a les diverses projeccions d'aquest film en sortí satisfet per la bona presentació i exquisit argument d'aquest poema dels mars àrtics, realitzat genialment per W. S. Van Dyke.

L'empresa de l'esmentat cinema, en una de les sessions de desembre projectà el film «Escaladors de cims». Molts foren els nostres consocis que assistiren a fruit de l'encís dels bells paisatges muntanyencs i de l'emoció de les intrèpides ascensions que es presenten en aquesta pel·lícula.

Presentat pel Centre Excursionista de Catalunya s'ha estrenat al Cinema Maryland, de Barcelona, «Oro en la montaña». La base de l'argument està en la història de la primera ascensió al Mont Blanc, realitzada per Jacques Balmat en una època en que la tècnica alpinista estava molt lluny de l'actual. El film té una presentació magnífica i el treball dels actors és excel·lent. Desitjaríem que ben aviat fos projectat en algun saló de la nostra ciutat.

Llista de rècords socials d'Atletisme

<i>Prova</i>	<i>Nom de l'atleta</i>	<i>Data en que fou lograda</i>	<i>Marca</i>
80 metres	Ramon Valls	16 abril 1933	9 s. 8/10
100 »	Josep Dorsé	20 octubre 1934	12 s. 1/10
200 »	Josep Piera	28 maig 1934	27 s. 8/10
400 »	Josep Piera	29 juliol 1934	59 s. 8/10
800 »	Pere Llach	» » »	2 m. 21 s.
1,000 »	Pere Llach	5 agost 1934	3 m. 29 s. 5/10
1,500 »	Joan Montsant	30 setembre 1934	5 m. 6 s. 4/10
3,000 »	Ramon Roca	9 abril 1934	12 m. 1 s. 3/10
Llenç. de pes	Salvador Aranda	12 agost 1934	10'09 metres
» disc	Salvador Aranda	20 octubre 1934	30'24 «
» javalot	Jaume Riera	28 maig 1934	36'23 «
Salt d'alçària	Joan Torredadell	12 agost 1934	1'55 «
» de llargària	Ramon Valls	16 abril 1933	5'92 «
» de perxa	Josep M. Riera	29 octubre 1933	2'82 «
Relleus 4 x 100	Dorsé-Riera-Pujol i Torredadell	2 novembre 1934	51 s. 4/5

PROGRAMA

DELS ACTES ORGANITZATS PER L'AGRU- PACIÓ EN ELS MESOS DE GENER I FEBRER

GENER

Dia 9. — Visita a Granollers acompanyant la Penya Cultural Germanor de Sant Celoni.

Dia 13. — Excursió a Sant Quirze de Besora, Vidrà, Salt del Molf Nou, Gorges de Forat Micó i Torelló. Pressupost, 6 pessetes. Sortida a les 7 05, estació del Nord. Cap de colla, J. Puchades. Vocals, Esteve Moret i Arnau Vilardebò.

Dia 20. — Excursió junt amb els «Amants del Montseny» a Sant Celoni, Ridaura, Font de Bon Profit, Collet de Santa Elena, Turó de l'Home i poble de Montseny. Pressupost, 6 pessetes. Cap de colla, J. Font. Vocals, J. Riera i L. Fort. Sortida, a les 6'30, per l'estació de França.

Dia 27. — Excursió junt amb la Secció d'Estudi, a Cardedeu, Font de can Punyol, Can Got de la Torre i Linars. Cap de colla, S. Llobet. Vocals, P. Fort i J. Puchades. Pressupost, 1'40 pessetes. Sortida a les 6'30, per l'estació de França.

FEBRER

Dia 3. — Excursió a Barcelona, Horta, Sant Genís de's Agudells, Sant Medí, Sant Cugat, Valldoreig, Vallvidrera i Tibidabo. Pressupost, 4 pessetes. Sortida, a les 5 50, per l'estació de França. Cap de colla, L. Fort. Vocals, J. Font i J. Riera.

Dia 10. — Excursió a La Garriga, Puiggraciós, El Clascar, Sant Miquel de Fai, La Pineda, Vallderrós i Riells. Cap de colla, J. Font. Vocals, E. Moret i J. Vernet. Pressupost, 3 pessetes. Sortida a les 7'05, per l'estació del Nord.

Dia 17. — Excursió a Aiguafreda, La Perera, Puigdrau i poble de Montseny. Pressupost, 6 pessetes. Sortida a les 7'05 per l'estació del Nord. Cap de colla, E. Moret, Vocals, J. Llacuna i J. Oliva.

Dia 24. — Excursió a Vic, Folgaroles, Tabérnoles, Castell de Sabassona, Sot de l'Infern, Sant Pere de Casserres, Sant Romà de Sau i Vilanova de Sau. Pressupost, 8 pessetes. Cap de colla, J. Riera. Vocals, L. Fort i J. Oliva. Sortida a les 5'30, per l'estació del Nord.

Cada diumenge, d'un mes i altre, excursions de la Secció d'Esports de Neú

Pots Degustació de Llet Condensada "LA LECHERA"

En el comerç ara s'expenen pots degustació de llet condensada **LA LECHERA** que per les seves reduïdes dimensions poden ésser molt útils en aquelles ocasions en què és molest o difícil transportar d'un lloc a l'altre, un pot gran un cop ja obert

En el viatge, en les excursions a la muntanya o al mar, sempre que no sigui precís adquirir un pot més gros, aquests de degustació, pràctics en grau superlatiu, seran molt estimats pel públic

Aquests pots degustació poden obrir-se fàcilment amb un trempaplomes

Apotecaria i Drogueria
de
Josep Marimón i Garriga

Anàlisis Específics Nacionals i Estrangers

Clinics Dipòsit de sèrums i vacunes de les cases Ybis,
de Madrid i Meister Lucius, d'Alemanya

de tota mena Drogues i Colors de totes marques

Doctor Robert, 12 i 12 bis
Telèfon 30

Granollers

Banco Vitalicio de España

Assegurances de Vida

Assegurances per Dots

Rendes Vitalícies, &., &

Delegat en aquest Partit: Don Magf Anglés Vilella

Plaça d'Angel Guimerà, 6 : Granollers

Joan Carbó

TALLER D'ENQUADERNACIONS
OBJECTES D'ESCRITORI
DIBUIX I PINTURA

MOTXILLES

PER A EXCURSIONISTES

en tots tamanys i de tots preus

LLIBRERIA
FIGURINS
PAPERERIA

GRANOLLERS

Carrer St. Roc, 15

Carrer Clavé, 44

Galetes Birba

LA MARCA DE GRAN QUALITAT

Les millors que s'elaboren a Catalunya

Joieria

Relotgeria

Rafael Font

Taller de Compostures
i Confecció de
JOIES

Granollers

Doctor Robert, 19

Els exquisits

CAFÉS "LA GARZA"

Són els preferits del públic...

Per la seva puresa

Pel seu aroma

*Per la seva qualitat
immillorable*

De venda a totes les botigues de Comestibles i Colonials

Xocolates

CASA FUNDADA
EN 1797

Amatller

Són les millors

Des de 1'50 a 5
ptes. els 400 grams

Oficines i Dipòsit central:
Carrer Mauresa, 4 i 6 : BARCELONA

El millor líquid per a netejar
i brillantar els metalls és el

NETOL

Unes gotes són suficients per a obtenir
una lluentor duradora, amb un treball mínim

SANTA TULLA

Carrer de la Boqueria, 1 :: BARCELONA

ESQUIS
del País
i Noruecs

Bastons
i Fixacions
ESQUI,
Ceres,
Grasses,
etc., etc.

Pantalons i vestits forma «norvegien» confeccionats
en gabardina i en drap de llana impermeabilitzat

Sueters :: Jerseis :: Bufandes :: Gorres :: Camises
de franel·la :: Guants :: Mitges :: Bandes
impermeables :: Abrics :: Capes i Mantes

Tenim els millors assortiments, i els

nostres preus són reduïts
